

■ † Ἁγία καὶ Μεγάλη Τρίτη

Ἀναζωογόνησις τῆς πίστεως* Ὁμολογία λόγῳ καὶ ἔργῳ

Τώρα ὁ λαός, οἱ Ἰερεῖς καὶ οἱ Ἰουδαϊκὲς ἀρχεὲς ἄκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου στὸν Ναὸ γιὰ τελευταία φορὰ.

Ὁ λόγος Του ἀπευθύνεται σὲ ὅλους· ἀγκαλιάζει τὰ πάντα: τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Μὲ τὴν ἐρώτησί Του γιὰ τὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστή, ὁ Κύριος δίνει τὴν ἀπάντησι, ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Μεσσίας.

Μὲ τὴν Παραβολὴ Του γιὰ τοὺς δύο υἱούς, ὑπονοεῖ ὅτι οἱ Ἰσραηλίτες θὰ ἀπορριθθοῦν καὶ τὴν θέσι τους θὰ καταλάβουν οἱ Ἐθνικοί.

Μὲ τὴν Παραβολὴ γιὰ τοὺς συζύγους, τοὺς λέει ὅτι ἐκείνους ποὺ ἀπορρίφθηκαν, τοὺς ἀναμένει ἀπώλεια.

Μὲ τὴν Παραβολὴ τοῦ γάμου τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, διδάσκει πῶς ἀκόμη καὶ ἀνάμεσα σὲ αὐτοὺς ποὺ ἔρχονται πλησίον Του ὑπάρχουν ἀνάξιοι· καὶ θὰ βρεθοῦν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ δίκαια θὰ ριχθοῦν στὸ σκότος τὸ ἐξώτερον.

Μὲ τὶς ἀπαντήσεις Του στὶς ἐρωτήσεις σχετικὰ μὲ τὴν ἀπόδοσι τοῦ φόρου στὸν Καίσαρα καὶ τὴν πρώτη Ἐντολή, καθὼς καὶ μὲ τὴν κατηγορητικὴ ὁμιλία Του, ὀρίζει τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα ἐκείνου ποὺ ἐπιδιώκει τὴν σωτηρία του.

Τελικά, προεῖπε ξεχωριστὰ στοὺς Ἀποστόλους τὴν καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀποκάλυψε τὸ μυστήριον τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του.

Ἄν ἀκούσῃ κανεὶς προσεκτικὰ ὅλα αὐτὰ, θὰ διαπιστώσῃ, ὅτι εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ πεισθῇ ὅτι

Ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Σωτὴρας τοῦ κόσμου –ὁ Χριστός– καὶ νὰ ὑποταχθῆ στὶς Ἐντολὲς καὶ στὴν Διδασκαλία Του.

Ἄκόμα καὶ σήμερα, ἂν διαβάσῃ κανεὶς στὸ Εὐαγγέλιο τὰ κεφάλαια γιὰ ὅσα ἔγιναν τὴν ἡμέρα ἐκείνη (δηλαδὴ δύο ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα), εἶναι ὁ πλέον ἀποτελεσματικὸς τρόπος γιὰ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὴν πίστιν τοῦ στὸν Κύριον καὶ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν βεβαιότητα τοῦ Χριστιανοῦ γιὰ αὐτὰ ποὺ πρέπει νὰ περιμένῃ.

Ἡ ἀνάγνωσις θὰ ἀναθερμάνῃ τὸν ζῆλον τοῦ καὶ θὰ τὸν ἐμπνεύσῃ νὰ ὁμολογήσῃ τὸν Κύριον ὄχι μόνον μὲ τὴν γλῶσσαν του, ἀλλὰ καὶ μὲ ἔργα. □

(*) Ὅσιον Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α΄, σελ. 124-126, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

● Ἐπιμέλ. ἡμετ.